

Arrest

nr. 139 820 van 26 februari 2015
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Congolese nationaliteit te zijn, op 25 februari 2015 heeft ingediend bij faxpost om bij wijze van voorlopige maatregelen in uiterst dringende noodzakelijkheid het schorsingsverzoek dat bij de Raad werd ingediend op 23 februari 2015 tegen de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 18 februari 2015 houdende afwijzing van een aanvraag gezinshereniging ingediend in het kader van artikel 47/1, 2° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen versneld te behandelen en om bij wijze van voorlopige maatregelen “*De Belgische staat te verbieden over te gaan tot de gedwongen uitvoering van de verwijdering van verzoekster binnen het kader van art. 39/79 van de Vreemdelingenwet, te weten gedurende de tijd van de procedure bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.*”

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op de artikelen 39/82 en 39/84 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 februari 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 februari 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat C. DRIESEN, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat I. FLORIO, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 17 februari 2015 diende verzoekster een aanvraag gezinshereniging in op grond van artikel 47/1 van de Vreemdelingenwet.

Op 18 februari 2015 werd daarop het volgende gesteld door de gemachtigde ambtenaar:

“Geachte,

Op datum van 17.02.2015 werd een aanvraag gezinshereniging ingediend in het kader van artikel 47/1, 2° van de wet van 15.12.1980.

Deze aanvraag werd ingediend als bloedverwant in opgaande lijn van een EU-burger, in functie van zowel haar schoonzoon (zijnde dhr. X, geboren op 22.08.1966, van Nederlandse nationaliteit, met rijksregisternummer 66.08.22 585-03) als haar drie kleinkinderen (zijnde X, geboren op 01.06.2002, van Nederlandse nationaliteit, met rijksregisternummer (xxx) / X, geboren op 19.07.2003, van Nederlandse nationaliteit, met rijksregisternummer (xxx) / X, geboren op 26.04.2008, van Nederlandse nationaliteit, met rijksregisternummer (xxx).

Een aanvraag gezinshereniging als bloedverwant in opgaande lijn van een EU-burger is echter voorzien in artikel 40bis, §2, 4° van de wet van 15.12.1980.

Gezien de categorie ‘bloedverwanten in opgaande lijn’ reeds voorzien is in artikel 40bis, §2, 4° van de wet van 15.12.1980, kan er geen gezinshereniging in functie van deze categorie ingediend worden volgens artikel 47/1, 2° van de wet van 15.12.1980. Immers, artikel 47/1, 2° van de wet van 15.12.1980 stelt dat als andere familieleden van een burger van de Unie worden beschouwd: ‘de niet in artikel 40bis, §2, bedoelde familieleden die, in het land van herkomst, ten laste zijn of deel uitmaken van het gezin van de burger van de Unie.’

Er werd bijgevolg een aanvraag gezinshereniging ingediend in functie van een categorie welke niet voorzien is bij artikel 47/1, 2° van de wet van 15.12.1980.

Betrokkene kan bijgevolg geen gezinshereniging indienen.

(...)”

Op dezelfde dag, 18 februari 2015 diende verzoekster bij faxpost een vordering in om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de thans eveneens aangevochten beslissing, evenals een verzoekschrift tot het bevelen van voorlopige maatregelen bij uiterst dringende noodzakelijkheid, met name om de Belgische staat te verbieden over te gaan tot de gedwongen uitvoering van de verwijdering van verzoekster binnen het kader van artikel 39/79 van de Vreemdelingenwet, gedurende de tijd van de procedure bij de Raad.

De vlucht die op 19 februari 2015 was voorzien, werd geannuleerd.

Op 19 februari 2015 verwierp de Raad de voormelde vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid en het verzoek tot het opleggen van voorlopige maatregelen bij arrest nr. 138 886.

Op 23 februari 2015 diende verzoekster opnieuw een verzoekschrift in om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van dezelfde beslissing van 18 februari 2015.

Een nieuwe repatriëring wordt voorzien op 28 februari 2015 om 10u25.

Op 25 februari 2015 dient verzoekster bij faxpost een vordering in om de op 23 februari 2015 ingediende vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging versneld te behandelen met de vordering om bij wijze van voorlopige maatregelen conform artikel 39/84 van de Vreemdelingenwet haar belangen te laten veilig te stellen, met name om de Belgische staat te verbieden over te gaan tot de gedwongen uitvoering van de verwijdering van verzoekster binnen het kader van artikel 39/79 van de Vreemdelingenwet, gedurende de tijd van de procedure bij de Raad.

2. Over de vordering betreffende de uiterst dringende voorlopige maatregelen bij de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van 18 februari 2015 waarbij een aanvraag op grond van artikel 47/1 van de Vreemdelingenwet wordt afgewezen

2.1. Over het verzoek tot de versnelde behandeling van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van 18 februari 2015, ingediend op 23 februari 2015

2.1.1. Over de ontvankelijkheid

Artikel 39/82 van de Vreemdelingenwet bepaalt dat:

“§ 1 Wanneer een akte van een administratieve overheid vatbaar is voor vernietiging krachtens artikel 39/2, dan kan de Raad als enige de schorsing van de tenuitvoerlegging ervan bevelen.

Nadat de partijen gehoord zijn of behoorlijk opgeroepen, wordt de schorsing bevolen bij gemotiveerde uitspraak van de voorzitter van de geadieerde kamer of van de rechter in vreemdelingenzaken die hij daartoe aanwijst.

In geval van uiterst dringende noodzakelijkheid kan de schorsing bij voorraad worden bevolen, zonder dat de partijen of sommige van hen zijn gehoord.

De verzoeker dient, wanneer hij de schorsing van de tenuitvoerlegging vordert, te opteren hetzij voor een vordering bij uiterst dringende noodzakelijkheid, hetzij voor een gewone schorsing. Hij kan op straffe van niet-ontvankelijkheid noch gelijktijdig noch opeenvolgend hetzij opnieuw toepassing maken van het derde lid, hetzij in zijn in § 3 bedoeld verzoekschrift andermaal de schorsing vorderen.

In afwijking van het vierde lid en onverminderd het bepaalde in § 3, belet de verwerping van een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid niet dat de verzoeker nadien een vordering tot schorsing volgens de gewone procedure instelt indien deze vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid werd verworpen omdat de uiterst dringende noodzakelijkheid niet afdoende werd aangetoond.

§ 2 [...]

§ 3 Behoudens in het geval van uiterst dringende noodzakelijkheid moeten in één en dezelfde akte zowel de vordering tot schorsing al het beroep tot nietigverklaring worden ingesteld.

In het opschrift van het verzoekschrift dient te worden vermeld dat hetzij een beroep tot nietigverklaring wordt ingesteld, hetzij een vordering tot schorsing en een beroep tot nietigverklaring. Is aan deze pleegvorm niet voldaan, dan wordt het verzoekschrift geacht enkel een beroep tot nietigverklaring te bevatten.

Eenmaal een beroep tot nietigverklaring is ingediend, is een navolgende vordering tot schorsing niet ontvankelijk, onverminderd de mogelijkheid in hoofde van de verzoeker om, indien de beroepstermijn nog niet is verstreken, een nieuw beroep tot nietigverklaring in te stellen waar een vordering tot schorsing is bijgevoegd op de wijze bepaald als hiervoor.

De vordering bevat een uiteenzetting van de middelen en de feiten die volgens de indiener ervan het bevelen van de schorsing of, in voorkomend geval, van voorlopige maatregelen rechtvaardigen.

De schorsing en de andere voorlopige maatregelen die zouden zijn bevolen voor het indienen van het verzoekschrift tot nietigverklaring van de akte wordt door de voorzitter van de kamer of door de rechter in vreemdelingenzaken die hij aanwijst die ze heeft uitgesproken onmiddellijk opgeheven als hij vaststelt dat binnen de in de procedureregeling vastgestelde termijn geen enkel verzoekschrift tot nietigverklaring is ingediend waarin de middelen worden aangevoerd die ze gerechtvaardigd hadden.

§ 4 [...]

§5 [...]

§6 [...]

§7 [...]

§8 [...]”

De Raad kan niet voorbijgaan aan het bepaalde in het vierde en vijfde lid van voormeld artikel. Deze leden stellen dat de verzoeker wanneer hij de schorsing van de tenuitvoerlegging vordert, moet kiezen voor een vordering bij uiterst dringende noodzakelijkheid, hetzij voor een gewone schorsing. Hij kan op straffe van niet-ontvankelijkheid niet opeenvolgend hetzij opnieuw toepassing maken van het derde lid, hetzij in zijn in § 3 bedoeld verzoekschrift andermaal de schorsing vorderen. De uitzondering die op deze regel is voorzien, in het vijfde lid behelst de situatie waarin deze vordering tot schorsing bij uiterst

dringende noodzakelijkheid werd verworpen omdat de uiterst dringende noodzakelijkheid niet afdoende werd aangetoond.

Op 18 februari 2015 diende verzoekster eerst een vordering tot schorsing in uiterst dringende noodzakelijkheid in. Zoals verzoekster zelf aangeeft in het feitenoverzicht heeft de Raad de vordering tot schorsing in uiterst dringende noodzakelijkheid van dezelfde beslissing van 18 februari 2015 en de vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen reeds verworpen bij arrest nr. 138 886 van 19 februari 2015. De verwerpingen waren niet verworpen omdat het dringend karakter niet afdoende zou aangetoond geweest zijn, evenmin omwille van afstand.

Bijgevolg kon verzoekster op 23 februari 2015 niet op ontvankelijke wijze opeenvolgend andermaal de (gewone) schorsing vorderen conform het in § 3 bedoelde verzoekschrift. Nu verzoekster thans de versnelde behandeling vraagt van deze gewone vordering tot schorsing, kan de Raad enkel tot de vaststelling komen dat voormelde vordering tot schorsing van 23 februari 2015 onontvankelijk was.

2.2. Over het verzoek tot voorlopige maatregelen ter vrijwaring van de belangen

Deze vordering tot het opleggen van een verbod om over te gaan tot de gedwongen verwijdering van verzoekster binnen het kader van artikel 39/79 van de Vreemdelingenwet, te weten gedurende de tijd van de procedure bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, betreft een *accessorium* van het verzoek tot de versnelde behandeling bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de vordering tot schorsing van 23 februari 2015 van de beslissing van 18 februari 2015. Nu deze vordering tot schorsing van 23 februari 2015 *prima facie* niet ontvankelijk werd bevonden, kan evenmin ingegaan worden op het verzoek tot voorlopige maatregelen om haar belangen te vrijwaren in het licht van die vordering.

3. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, § 5, derde en vierde lid van de vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het verzoek tot het horen bevelen van voorlopige maatregelen wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig februari tweeduizend vijftien door:

mevr. A. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. MAES